สรุปรายงานผลการศึกษา

การศึกษา เรื่อง “การศึกษาการบริหารจัดการเพื่อป้องกันการฆ่าตัวตายของข้าราชการกรมราชทัณฑ์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการฆ่าตัวตายของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ และนำข้อมูลที่ได้จากผลการศึกษาไปกำหนดเป็นแนวทางในการป้องกันการฆ่าตัวตายของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการกำหนดนโยบายและแนวทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามออนไลน์ (Google form) จากกลุ่มเป้าหมายจำนวน ๒ กลุ่ม คือ

๑) ข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถาน กรมราชทัณฑ์ จำนวน ๑,๙๔๕ ราย

๒) ข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ จำนวน ๑๕๔ ราย

โดยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

๑. ข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถาน กรมราชทัณฑ์

ข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ ๔๑ - ๔๕ ปี มีอายุการปฏิบัติงานในเรือนจำมากกว่า ๒๐ ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส และไม่มีโรคประจำตัว ข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถานและครอบครัวส่วนใหญ่ไม่มีประวัติเจ็บป่วยจิตเวช นอกจากนี้ในเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๗ ส่วนใหญ่ไม่ได้ออกกำลังกาย และผู้ที่ออกกำลังกายส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการออกกำลังกายต่อครั้ง โดยเฉลี่ย ๑๕ - ๓๐ นาที ข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถานส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ๒๐,๐๐๑ – ๒๕,๐๐๐ บาท และมีหนี้สิน หากเทียบรายได้กับรายจ่ายของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอกินพอใช้แต่ไม่มีเงินเหลือเก็บ และปัจจุบันพักอาศัยที่บ้านพักของทางราชการ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการประเภททั่วไป ระดับชำนาญงาน และประจำอยู่ฝ่ายควบคุม/ฝ่ายปกครอง และปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ทั่วไป โดยในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๗ ส่วนใหญ่มีความถี่ของการเข้าเวรรักษาการณ์ เวรกลางวัน (วันหยุดราชการ) อยู่ที่ ๓ – ๔ วัน และเวรกลางคืน มากกว่า ๖ วันขึ้นไป

โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการเพิ่มเติมมากที่สุด ๕ อันดับแรก คือ

๑) การเพิ่มค่าตอบแทนเวรรักษาการณ์

๒) การเพิ่มค่าเสี่ยงภัย

๓) การสนับสนุนเครื่องแบบปีละ ๒ ชุด

๔) การสนับสนุนอาหารให้ครบ ๓ มื้อ แก่เจ้าหน้าที่เวรรักษาการณ์

๕) การจัดสรรบ้านพักให้เพียงพอ

การเปรียบเทียบระดับความแตกต่างระหว่างกลุ่มของข้อมูลส่วนตัว พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ เรือนจำ/ทัณฑสถาน จำแนกตามข้อมูลส่วนตัวที่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ มีดังนี้

๑) จำแนกตามอายุ พบว่า ข้าราชการที่มีอายุ ๓๑ – ๓๕ ปี มีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่มีอายุ ๔๖ – ๕๐ ปี

๒) จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า ข้าราชการที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่มีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่มีสถานภาพสมรส และข้าราชการที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง

๓) จำแนกตามประวัติจิตเวช พบว่า ข้าราชการที่มีประวัติจิตเวชมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่ไม่มีประวัติจิตเวช

๔) จำแนกตามประวัติจิตเวชของครอบครัว พบว่า ข้าราชการที่มีประวัติจิตเวชของครอบครัวมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่ไม่มีประวัติจิตเวชของครอบครัว

๕) จำแนกตามความถี่ในการออกกำลังกาย พบว่า ข้าราชการที่ไม่ได้ออกกำลังกายมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่ออกกำลังกาย ๑ ครั้งต่อสัปดาห์ มากกว่าข้าราชการที่ออกกำลังกาย ๒ ครั้งต่อสัปดาห์ และมากกว่าข้าราชการที่ออกกำลังกายมากกว่า ๓ ครั้งต่อสัปดาห์

๖) จำแนกตามระยะเวลาในการออกกำลังกาย พบว่า ข้าราชการที่ไม่ได้ออกกำลังกายมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่ใช้เวลาในการออกกำลังกาย ๑๕ – ๓๐ นาที

๗) จำแนกตามการเปรียบเทียบรายได้กับรายจ่าย พบว่า ข้าราชการที่มีรายได้กับรายจ่ายไม่พอใช้มีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่มีเงินเหลือเก็บ และข้าราชการที่มีรายได้กับรายจ่ายพอกินพอใช้แต่ไม่มีเงินเหลือเก็บ

<u>ระดับของตัวแปร</u> สำหรับตัวแปรอิสระเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ แรงจูงใจ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ ๔.๒๖ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๒ รองลงมา คือ คุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้าน อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ ๓.๔๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๐๒ และภาวะสุขภาพจิตอยู่ในระดับต่ำมาก มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ ๐.๔๔ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๕ สำหรับตัวแปรตามคือ แนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถานอยู่ในระดับต่ำมาก มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ที่ ๑.๐๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๓๗

<u>การทดสอบสมมติฐาน</u> ผลการศึกษาพบว่า ยอมรับสมมติฐานที่ ๑ คือ แรงจูงใจโดยรวมมีความสัมพันธ์ในทางลบ (r = .๑๕๕) กับแนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และยอมรับสมมติฐานที่ ๒ คือ มาตรฐานคุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้านโดยรวมมีความสัมพันธ์ในทางลบ (r = .๐๘๘) กับแนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และยอมรับสมมติฐานที่ ๓ คือ ภาวะสุขภาพจิตโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก (r= .๓๓๒) กับแนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และยอมรับสมมติฐานที่ ๔ คือ แรงจูงใจ มาตรฐานคุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้าน และภาวะสุขภาพจิตสามารถร่วมกันพยากรณ์แนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถานได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

โดยปัจจัยข้างต้น สามารถร่วมกันพยากรณ์แนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถานได้ร้อยละ ๑๑ (R^2adj = .๑๑๒) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .๓๓๗ โดย ภาวะสุขภาพจิตสามารถทำนายแนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถานได้ดีที่สุด (β =.๓๑๔) รองลงมาคือ แรงจูงใจ (β =-.๐๗๕) และมาตรฐานคุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้าน (β =.๐๒๑) ตามลำดับ และสามารถนำมาเขียนในสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

ZCO = .๓๑๔ (ภาวะสุขภาพจิต) -.๐๗๕ (แรงจูงใจ) + .๐๒๑ (มาตรฐานคุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้าน)

๒. ข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์

<u>ข้อมูลทั่วไป</u> พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ ๓๖ - ๔๐ ปี มีอายุราชการ ๑ - ๕ ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด และไม่มีโรคประจำตัว ข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์และครอบครัวส่วนใหญ่ไม่มีประวัติเจ็บป่วยจิตเวช นอกจากนี้ในเดือน กรกฎาคม ๒๕๖๗ ส่วนใหญ่ไม่ได้ออกกำลังกายและผู้ที่ออกกำลังกายส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการออกกำลังกายต่อครั้ง โดยเฉลี่ยมากกว่า ๓๐ นาที ข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท และมีหนี้สิน

หากเทียบรายได้กับรายจ่ายของครอบครัวแล้วส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอกินพอใช้แต่ไม่มีเงินเหลือเก็บ และปัจจุบันพักอาศัยบ้านส่วนตัว และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ สังกัดกองทัณฑวิทยา โดยในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๗ ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานล่วงเวลาราชการ

โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการสวัสดิการเพิ่มเติมมากที่สุด ๕ อันดับแรก คือ

๑) การจัดสรรที่พักให้แก่เจ้าหน้าที่

๒) การพัฒนาระบบการทำงานให้ทันสมัย โดยนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ และสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องPrinter เครื่องแฟกซ์ โทรศัพท์ เป็นต้น

๓) การเพิ่มค่าตอบแทนพิเศษ

๔) ห้องสปา นวดแผนไทย

๕) Relax Zone ไว้เป็นมุมที่นอนให้พักผ่อน

<u>การเปรียบเทียบระดับความแตกต่างระหว่างกลุ่มของข้อมูลส่วนตัว</u> พบว่า เมื่อเปรียบเทียบระดับแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ ส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ จำแนกตามข้อมูลส่วนตัวที่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ มีดังนี้

๑) จำแนกตามสถานภาพสมรส พบว่า ข้าราชการที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่มีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่มีสถานภาพโสด มากกว่าข้าราชการที่มีสถานภาพสมรส และมากกว่าข้าราชการที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง

๒) จำแนกตามประวัติจิตเวช พบว่า ข้าราชการที่มีประวัติจิตเวชมีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่ไม่มีประวัติจิตเวช

๓) จำแนกตามระยะเวลาในการออกกำลังกาย พบว่า ข้าราชการที่ใช้เวลาในการออกกำลังกายต่ำกว่า ๑๕ นาที มีแนวโน้มที่จะฆ่าตัวตายในปัจจุบันมากกว่าข้าราชการที่ใช้เวลาในการออกกำลังกาย ๑๕ – ๓๐ นาที และมากกว่าข้าราชการที่ใช้เวลาในการออกกำลังกายมากกว่า ๓๐ นาที

<u>ระดับของตัวแปร</u> สำหรับตัวแปรอิสระเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ แรงจูงใจ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ ๔.๓๑ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๖ รองลงมา คือ คุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้าน อยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ ๓.๗๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๘๐ และภาวะสุขภาพจิต อยู่ในระดับต่ำมาก มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ ๐.๖๒ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๗ สำหรับตัวแปรตาม คือ แนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์อยู่ในระดับต่ำมาก มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ที่ ๑.๑๙ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๖

<u>การทดสอบสมมติฐาน</u> ผลการศึกษาพบว่า ยอมรับสมมติฐานที่ ๑ คือ แรงจูงใจโดยรวมมีความสัมพันธ์ในทางลบ (r = .๑๙๗) กับแนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และยอมรับสมมติฐานที่ ๒ คือ มาตรฐานคุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้าน โดยรวมมีความสัมพันธ์ในทางลบ (r = .๑๙๗) กับแนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และยอมรับสมมติฐานที่ ๓ คือ ภาวะสุขภาพจิตโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก (r= .๔๐๒) กับแนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และยอมรับสมมติฐานที่ ๔ คือ แรงจูงใจ มาตรฐานคุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้าน และภาวะสุขภาพจิต สามารถร่วมกันพยากรณ์แนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

โดยปัจจัยข้างต้น สามารถร่วมกันพยากรณ์แนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ได้ร้อยละ ๑๖ (R^2adj = . ๑๖๖) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ .๔๐๘

โดยภาวะสุขภาพจิตสามารถทำนายแนวโน้มการฆ่าตัวตายในปัจจุบันของข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ได้ดีที่สุด (β =.๓๗๘) รองลงมาคือ มาตรฐานคุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้าน (β =.๐๘๐) และแรงจูงใจ (β =.๐๐๘) ตามลำดับ และสามารถนำมาเขียนในสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

ZCO = .๓๗๘ (ภาวะสุขภาพจิต) -.๐๘๐ (มาตรฐานคุณภาพชีวิตเจ้าหน้าที่ ๘ ด้าน) + .๐๐๘ (แรงจูงใจ)

๓. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันการฆ่าตัวตายของข้าราชการกรมราชทัณฑ์

ผู้วิจัยได้รวบรวมและจัดแบ่งข้อเสนอแนะในการป้องกันการฆ่าตัวตายของข้าราชการกรมราชทัณฑ์ออกเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- <u>ข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถาน กรมราชทัณฑ์</u>

๑) ข้อเสนอแนะต่อนโยบายกรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ควรกำหนดนโยบายที่ให้ความสำคัญกับสัมพันธภาพของครอบครัวเจ้าหน้าที่เป็นลำดับแรก จ่ายค่าตอบแทนเป็นเงิน สนับสนุนข้าราชการย้ายกลับภูมิลำเนา เพื่อเป็นการสร้างขวัญกำลังใจ และสร้างความสุขให้แก่ครอบครัว นอกจากนี้ ควรมีกระบวนการและระยะเวลาดำเนินการทางวินัยที่เป็นธรรม

นอกจากนี้ควรเพิ่มค่าตอบแทนพิเศษ ค่าเวรรักษาการณ์ให้มากขึ้น มีนโยบายเพิ่มวันหยุดให้แก่ข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถาน พร้อมทั้งจัดสวัสดิการของเรือนจำให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ควรจัดให้มีจิตแพทย์มาให้คำปรึกษาหรือประเมินสุขภาพจิตของเจ้าหน้าที่เป็นประจำ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิต และจัดกิจกรรมรณรงค์ ลด ละ เลิก การสูบบุหรี่และการดื่มสุราให้แก่เจ้าหน้าที่

๒) ข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานของเรือนจำ

ผู้บัญชาการเรือนจำควรรับฟังความคิดเห็น ปัญหาของผู้ใต้บังคับบัญชา รวมถึงสามารถให้คำปรึกษาและคำแนะนำเรื่องการปฏิบัติงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้อย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งสนับสนุนการเข้าร่วมฝึกอบรม เพื่อพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่ โดยผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมีโอกาสเข้ารับการฝึกอบรม นอกจากนี้ควรให้คำชมเชย ให้กำลังใจ และใส่ใจดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างสม่ำเสมอ และควรมอบหมายงานให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละบุคคล โดยจัดให้มีระบบหมุนเวียนงาน เพื่อลดปัญหาการหมดไฟในการทำงานของเจ้าหน้าที่ รวมถึงจัดสถานที่สำหรับออกกำลังกายในเรือนจำ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้ผ่อนคลายขณะอยู่ภายในเรือนจำ

๓) ข้อเสนอแนะต่อตัวบุคคลของข้าราชการราชทัณฑ์

ข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถาน กรมราชทัณฑ์ ควรนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น การคิดแบบปล่อยวาง ปฏิบัติธรรม นั่งสมาธิก่อนนอน เดินสายกลางไม่ตึงหรือหย่อนเกินไป มองโลกในแง่ดี บำเพ็ญทาน รักษาศีล เป็นต้น เมื่อเกิดเรื่องไม่สบายใจ ให้หาเวลาในการออกกำลังกาย ท่องเที่ยว นัดพบเพื่อนฝูง หรือหากิจกรรมที่จะทำให้ตนเองผ่อนคลายจากความเครียดหรือความกังวลนั้น

- <u>ข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์</u>

๑) ข้อเสนอแนะต่อนโยบายกรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ ควรจัดให้มีจิตแพทย์มาให้คำปรึกษาหรือประเมินสุขภาพจิตของเจ้าหน้าที่เป็นประจำ พร้อมทั้งจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิต เช่น จัดอบรมหรือให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการความเครียด รวมถึงจัดมุมผ่อนคลายในพื้นที่ส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ กำหนดให้มีค่าตอบแทนพิเศษสำหรับเจ้าหน้าที่ส่วนกลางกรม เป็นต้น

๒) ข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานของกองหรือหน่วยงานเทียบเท่ากอง

ผู้บังคับบัญชาควรมอบหมายงานและเฉลี่ยจำนวนงานให้เหมาะสมกับวิทยฐานะ ความรู้ ความสามารถของบุคคล เสริมสร้างพลังบวก ลดแรงกดดันในการทำงาน ให้คำปรึกษาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

จัดระบบหมุนเวียนงาน และจัดกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน

๓) ข้อเสนอแนะต่อตัวบุคคลของข้าราชการราชทัณฑ์

ข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ควรปฏิบัติธรรม ฟังธรรมะ นั่งสมาธิ สวดมนต์ ยึดทางสายกลาง เมื่อพบว่าตนเองเกิดความผิดปกติทางสุขภาพควรพบจิตแพทย์ทันที มีปฏิสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนร่วมงาน พยามยามทำความเข้าใจในบริบทของเพื่อนร่วมงาน เอาใจเขามาใส่ใจเรา

๔. ข้อเสนอแนะสวัสดิการเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามโครงการวิจัย โดยแบ่งข้อเสนอแนะสวัสดิการเพิ่มเติม เป็นข้อเสนอเชิงนโยบายแก่กรมราชทัณฑ์ ดังนี้

- <u>ข้าราชการเรือนจำ/ทัณฑสถาน กรมราชทัณฑ์</u>

๑) ด้านที่พักของทางราชการ

เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรจัดสรรบ้านพักให้เพียงพอกับจำนวนเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งดูแลความสะอาดและความสมบูรณ์ของบ้านพัก

๒) ด้านสภาพแวดล้อมการปฏิบัติงาน

ผู้ใต้บังคับบัญชาควรได้รับกำลังใจจากผู้บังคับบัญชา มีบรรยากาศที่ดีในการทำงาน มีรางวัลตอบแทนการปฏิบัติงาน หมุนเวียนงาน มอบหมายงานให้เท่าเทียมกัน และมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความสามารถของบุคคล

๓) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรจัดทำมุมสำหรับให้เจ้าหน้าที่พักผ่อนหย่อนใจ สร้างหลังคาของสถานที่จอดรถ ห้องพักผ่อน อาบน้ำ แต่งตัว สำหรับผู้ที่พักเวร มีห้องออกกำลังกายสำหรับเจ้าหน้าที่ที่เข้าเวร ห้องหรือสถานที่ออกกำลังกายของเจ้าหน้าที่

๔) ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยในการปฏิบัติงานเรือนจำ จัดหาอุปกรณ์สำนักงานที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ จัดหาอุปกรณ์สำหรับควบคุมผู้ต้องขังและวิทยุสื่อสารที่เพียงพอ จัดสรรงบสำหรับซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ

๖) ด้านค่าตอบแทน

กรมราชทัณฑ์ควรเพิ่มค่าตอบแทนให้สอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบัน เช่น ค่าตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่นอกเวลาราชการ (ค่าเวร) ค่าเสี่ยงภัย ค่าตอบแทนวิชาชีพเฉพาะ เป็นต้น

๗) ด้านความเท่าเทียมของสวัสดิการระหว่างเรือนจำต่างๆ

เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรจัดสวัสดิการให้แก่บุคลากรตามมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เช่น จัดอาหารเที่ยงหรืออาหารให้ครบ ๓ มื้อ จัดอาหารที่มีคุณภาพและมีปริมาณที่เพียงพอต่อการบริโภค จัดสวัสดิการเครื่องอุปโภคบริโภคในทุกเรือนจำ แจกรองเท้าทำงานปีละ ๑ คู่ แจกรองเท้าบู๊ทสำหรับฤดูฝน แจกผ้าตัดเครื่องแบบ เป็นต้น

๘) ด้านกองทุนและการเงิน

กรมราชทัณฑ์ควรจัดแหล่งเงินทุนสำรอง เพื่อให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่กรณีฉุกเฉิน เช่น ขยายวงเงินกู้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ การกู้ยืมฉุกเฉินดอกเบี้ยต่ำที่เรือนจำ เพิ่มวงเงินกู้ในเรือนจำ กองทุนออมทรัพย์เพื่อวัยเกษียณ มีเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยปลอดดอกเบี้ย ๑๕ ปี ยกเว้นดอกเบี้ยเงินกู้ในช่วงสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วประเทศ รวมถึงจัดทำประกันชีวิตและประกันสุขภาพให้แก่เจ้าหน้าที่ หรือจัดทำประกันกลุ่ม เพื่อประกันความมั่นคงในอนาคตให้แก่เจ้าหน้าที่ เป็นต้น

๙) ด้านการส่งเสริมสุขภาพ

เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรกำหนดแผนตรวจประเมินสุขภาพจิตและร่างกายของเจ้าหน้าที่เป็นประจำทุก ๖ เดือน

๑๐) ด้านการพัฒนาตนเอง

เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรจัดกิจกรรมศึกษาดูงานหน่วยงานภายนอก ส่งเสริมการศึกษาและฝึกอบรมหลักสูตรที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน

๑๑) ด้านกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์

เรือนจำ/ทัณฑสถาน ควรจัดกิจกรรมที่มีครอบครัวเจ้าหน้าที่ได้มีส่วนร่วมกับเรือนจำ/ทัณฑสถาน รวมถึงกับหน่วยงานภายนอก และจัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่เจ้าหน้าที่ เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน

๑๒) ด้านครอบครัวเจ้าหน้าที่

กรมราชทัณฑ์ควรให้เจ้าหน้าที่ได้ย้ายกลับภูมิลำเนา และส่งเสริมรายได้พิเศษให้แก่ครอบครัว ตลอดจนจัดให้มีการตรวจสุขภาพให้แก่ครอบครัวของเจ้าหน้าที่ และจัดพื้นที่สันทนาการให้แก่เจ้าหน้าที่และครอบครัว เช่น จัดให้มีศูนย์เด็กเล็ก สนามเด็กเล็ก ห้องออกกำลังกาย เงินช่วยเหลือบุตรเจ้าหน้าที่ทุนเรียนดี จัดรถรับ-ส่งนักเรียน เป็นต้น

๑๓) ด้านการบริหารงานของกรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ควรจัดแบ่งหรือกระจายงบประมาณ เพื่อจัดสวัสดิการให้แก่เรือนจำที่มีรายได้น้อย จัดสรรอัตรากำลังให้เพียงพอ เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่เก่าได้ย้ายกลับภูมิลำเนาแทนการให้เจ้าหน้าที่บรรจุใหม่ได้บรรจุตามภูมิลำเนาของตนเอง เพิ่มวันลากรณีพิเศษ เช่น ลาดูแลบิดามารดาที่เจ็บป่วย วันหยุดพิเศษของกรมราชทัณฑ์ เป็นต้น ส่งเสริมความก้าวหน้าในอาชีพ ออกมาตรการการเข้าเวรรักษาการณ์เป็นกะหรือผลัดๆ ละ ๘ ชั่วโมง อบรมสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่เจ้าหน้าที่ มีสวัสดิการด้านอาวุธปืน ผ่อนอาวุธปืนจำหน่ายเครื่องหมายและรองเท้าปฏิบัติงานที่มีคุณภาพดี

- <u>ข้าราชการส่วนกลางกรมราชทัณฑ์</u>

๑) ด้านที่พักของทางราชการ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีพ

กรมราชทัณฑ์ควรจัดสรรที่พักให้แก่เจ้าหน้าที่ส่วนกลางกรม จัดเครื่องอุปโภคบริโภครายเดือน เช่น ข้าวสาร ไข่ น้ำมันพืช ให้เท่าเทียมกับเรือนจำ จัดสวัสดิการตัดเครื่องแบบให้เจ้าหน้าที่ลดราคาสินค้าร้านสวัสดิการ จัดอาหารในโรงอาหารให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น จัดตลาดนัดประจำสัปดาห์และจัดตรวจสุขภาพประจำปี

๒) ด้านความสะอาด สิ่งอำนวยความสะดวก และความพร้อมของอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

กรมราชทัณฑ์ควรปรับปรุงห้องน้ำใหม่ทั้งหมด ติดเครื่องปรับอากาศในโรงอาหาร ให้ความสำคัญกับความสะอาดของสถานที่ทำงาน รวมถึงต้องมีการกำจัดหนูเป็นประจำ สร้างหลังคาของสถานที่จอดรถให้เพียงพอ ปรับปรุงห้องออกกำลังกายให้ได้มาตรฐานและมีอุปกรณ์เพียงพอต่อเจ้าหน้าที่เข้าไปใช้บริการ มีบริการรถรับ-ส่งเจ้าหน้าที่จากท่าน้ำนนท์/สถานีรถไฟฟ้า มายังกรมราชทัณฑ์ พร้อมทั้งรถรับ-ส่ง บุตรหลานเจ้าหน้าที่เฉพาะโรงเรียนใกล้เคียงกรมราชทัณฑ์ และควรจัดบริเวณสูบบุหรี่เป็นการเฉพาะจุด

๓) ด้านค่าตอบแทน และกิจกรรมสร้างสัมพันธ์

กรมราชทัณฑ์ควรเพิ่มค่าตอบแทนพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ส่วนกลางกรมราชทัณฑ์ และค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการตามการลงเวลาจริง